

رونمایی از صفحه پدر موشکی ایران در تلویزیون

همزمان با دوازدهمین سالگرد شهادت پدر موشکی ایران و شهیدای اقتدار، از صفحه ویژه سردار شهید «حسن طهرانی مقدم» در تلویزیون رونمایی شد. آیین گرامیداشت دوازدهمین سالگرد شهادت سردار حسن طهرانی مقدم، پدر موشکی ایران و شهدای اقتدار برگزار شد. در این مراسم که سردار علی عبداللهی معاون هماهنگ‌کننده ستاد کل نیروهای مسلح، سردار ابوالفضل شکارچی سخنگوی ارشد نیروهای مسلح، سردار محمود چهارباغی از فرماندهان سابق توپخانه و موشکی سپاه پاسداران، سردار سیدعلی موسوی جانشین فرمانده نیروی هوافضای سپاه پاسداران و امیرکیومرث حیدری فرمانده نیروی زمینی ارتش نیز حضور داشتنداز صفحه اختصاصی شهید طهرانی‌مقدم در تلویزیون تعاملی تلویزیون رونمایی شد.

این صفحه شامل دهها قسمت مستند درباره پدر صنعت موشکی ایران و دهها قسمت گفت‌وگو با هم‌زمان شهید است. همچنین تمام ویدئوهای مرتبط با شهید طهرانی‌مقدم در این صفحه آرشیو شده و قابل دسترسی است. سه قسمت مستند جدید با رویکرد معرفی این شهید بزرگوار به جوانان و نوجوانان نیز در این صفحه بارگذاری شده است.

«بدون روتوش با دهه هشتادی‌ها» در بازار نشر

کتاب «بدون روتوش با دهه هشتادی‌ها»، نوشته امیرحسین تابتی شامل متن گفت‌وگوهای صریح او با دانش آموزان دبیرستانی توسط انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران منتشر و راهی بازار نشر شد.

«بدون روتوش با دهه هشتادی‌ها»، نوشته امیرحسین تابتی، متن پیاده شده جلسه از گفت‌وگوی صریح و بی‌پرده او با دانش آموزان به تازگی توسط انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران منتشر و راهی بازار نشر شده است.

گفت‌وگوهای این کتاب با دانش آموزان دبیرستانی مناطق مختلف تهران در اوج ناآرامی‌های سال ۱۴۰۱ انجام شده است. در این جلسات گفت‌وگو، دانش آموزان سوالات مختلف خود را مطرح و تابتی نیز پاسخ پرسش‌ها را بیان کرده است.

مهم‌ترین این سوالات عبارت‌ند از: چرا جمهوری اسلامی رفراندوم برگزار نمی‌کند؟ چرا حجاب اجباری است؟ چرا همه چیز در ایران دست رهبری است؟ اگر سال ۱۳۵۷ انقلاب نمی‌شد، وضع اقتصادی مردم بهتر نمی‌شد؟ اگر نسل جدید، جمهوری اسلامی را نخواهد باید چه کار کند؟

این کتاب در ۲۰۰ صفحه و با قیمت ۹۵ هزار تومان توسط انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران منتشر شده است.

تغییر نام مجدد شبکه «۵» به «تهران»

شبکه ۵ تلویزیون با نام‌های مختلفی فعالیت کرده است و تصمیم بر آن شد که این شبکه از این پس با نام «تهران» فعالیت کند.

محسن برمهانی، معاون سیمای رسانه ملی در آیین تکریم و معارفه مدیر شبکه تهران به افت‌وخیزهای فراوان این شبکه که در سنوات گذشته با نام‌هایی چون اقتصاد، تهران و ۵ سیمای فعالیت کرده است، اشاره کرد و گفت: تغییر هویتی شبکه در دوره‌های مختلف موجب بلاکلیفی شده و مخاطب نمی‌دانست با چه شبکه‌ای مواجه است و کار با سختی‌هایی روبه‌رو بود.

وی افزود: در نهایت تصمیم بر آن شد که این شبکه از این پس با نام شبکه «تهران» و با مختصات شهر تهران و استان تهران فعالیت کند. معاون سیمای رسانه ملی به مشارکت مطلوب شبکه‌های استانی با استانداری، شهرداری و سایر دستگاه‌های استانی اشاره کرد و گفت: شایسته است این شبکه که از این پس با نام شبکه تهران فعالیت کند مشارکت بهتری را از سوی متولیان شهری شاهد باشد.

«فسیل» در راه‌اکران عمان

فیلم سینمایی «فسیل»، پرفروش‌ترین فیلم سینمای ایران در شهر مسقط کشور عمان به نمایش گذاشته خواهد شد.

فیلم سینمایی فسیل، پرفروش‌ترین فیلم سینمای ایران به کارگردانی کریم امینی و تهیه‌کنندگی ابراهیم عامریان با همکاری انجمن سینمای کشور عمان در سالن سینما ووکس شهر مسقط نمایش داده خواهد شد.

این برای نخستین بار است که یک فیلم سینمایی هم‌زمان با اکران ایران در کشور عمان روی پرده می‌رود.

شرکت شمس‌المرجان به مدیریت مرجان کاطلی، مجری طرح این برنامه بوده و هماهنگی نمایش فیلم‌های سینمای ایران در عمان به عهده مهدی سلیمانی‌پرچلویی است.

فیلم سینمایی فسیل در حال حاضر با فروش ۲۸۰میلیارد تومانی پرفروش‌ترین فیلم تاریخ سینمای ایران است و توانسته با بیش از ۶میلیون مخاطب را به سالن‌های سینما باز کند.

فیلم سینمایی «فسیل» در حال نمایش در عمان

فصل دوم «رخ‌مادر» جلوی دوربین

فصل دوم مجموعه مستند «رخ‌مادر» به تهیه‌کنندگی امیرحسین آگاتی جلوی دوربین رفت.

تاکون نزدیک به نیمی از فصل جدید مجموعه مستند «رخ‌مادر» که زهرا حسینی، سرپرستی پژوهش و سوزهبایی آن را برعهده داشته، تصویربرداری و این روزها کارهای پس‌تولید آن به‌طور هم‌زمان در حال انجام است.

حمید مشایخی، مهدی انصاری، سیدمصطفی سیدحسینی و علی علایی، چهار کارگردان رخ‌مادر هستند که پروژه را در استان‌های کرمان، بزد، فارس، لرستان، شهرکرد، گلستان، مازندران، تهران، گیلان، آراک و اصفهان پیگیری می‌کنند. رخ‌مادر در فصل جدید به سراغ قصه‌های شنیده نشده و بکر از یادگان شهدا رفته است که در جامعه فعالیت اجتماعی دارند. یکی از تفاوت‌های فصل دوم این مجموعه مستند بافصل اول آن، فرمی است که برای روایت داستان شاعرانه هر کدام از مادران انتخاب شده که به صورت داکویدرام است و در قالب داستانی قصه‌های بیان می‌شود. فصل اول این اثر، سال ۱۴۰۱ از شبکه یک سیما پخش شد و فصل دوم آن که در ۲۶ قسمت ساخته می‌شود، این روزها خود را برای رسیدن به آنتن رسانه ملی آماده می‌کند.

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگیصبح‌ایران	
صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز <p>مدیرعامل و مدیرمسئول:محمدجواد اخوان سر‌دبیر: غلامرضا صادقیان آدرس: تهران، خیابان بیهقی کوچه شهیداکبر زجاجی (چهاردهم غربی)، پلاک ۱۲ سازمان آگهی‌ها: ۸۸۵۴۵۴۸۸ روابط‌عمومی: ۸۸۵۲۳۰۶۰ توزیع: مؤسسه‌نشرگستر امروز نوین ۹۴۲۰۸۸۷۳۰ چاپ: همشهری Public@JavanOnline.ir</p>	
روزنامه جوان شماره ۶۹۹۴ شنبه ۲۰ آبان ۱۴۰۲ ۲۶ ربیع‌الثانی ۱۴۴۵ اذان ظهر: ۱۱:۴۸ غروب آفتاب: ۱۷:۰۱ امدان: ۰۲۰۰ ۱۷۲:شبه‌مشرقی:۲۲:۰۰ اذان‌صبح‌فردا: ۰۵:۱۰ طلوع آفتاب:۰۶:۳۷	

گفت‌وگوی «جوان» با مهدی محمدی، نویسنده کتاب «سراب سایه‌ها»

فصل «تل آویو» کتاب من نقطه شروع آشوب‌ها را تحلیل می‌کند

«سراب سایه‌ها» محصول ترکیب داده‌های آشکار و اطلاعات کسبانی است که به‌طور مستقیم مسئول مقابله با پروژه آشوب در میدان بودند و از این جهت یک اثر منحصر به‌فردی محسوب می‌شود

زن‌ها و بازیگران مختلف آشوب سال گذشته را تحلیل کند. فصل پنجم که عنوانش برلین است، به تحلیل نقش مجموعه‌های خارجی در آشوب سال گذشته می‌پردازد. فصل ششم به عنوان لندن، مشخصاً یک مدخلی است بر جنگ شناختی در آشوب‌های سال گذشته، چون من آشوب‌های سال گذشته را یک نوع پیشرفته‌ای از جنگ شناختی در ایران می‌دانم و نهایتاً فصل آخر با عنوان بیروت به تحلیل و بررسی استراتژی مقابله با آشوب توسط ایران و محور مقاومت می‌پردازد. همانطور که می‌بینید ما با یک سبک روایی در این کتاب مواجهیم که سعی می‌کند با یک روش و مسیر تحلیلی ابعاد مختلف مسئله را کاوش کند.

سیری که از نامگذاری فصول هفتگانه کتاب ارائه کردید، نشان می‌دهد که بک نوع کنگداری خاص از سوی نویسنده در آنها وجود دارد، به خصوص خاتمه یافتن کتاب با فصل بیروت، آیا این گزاره درست است؟

از نظر ما بیروت نماد مقاومت است و پاسخی که ایران به مجموعه حوادث تشکیل‌دهنده آشوب سال گذشته داد، به‌واقع یک پاسخ یکپارچه از جانب مجموعه محور مقاومت بود، چون آن آشوب‌ها هم فقط ایران را هدف قرار نداده بود، بلکه حمله به قلب و هسته مرکزی مقاومت بود و تلاش غرب برای ایجاد آشوب این بود که با ایجاد بحران و آشوب در تهران، جریان مقاومت را در تمام منطقه زمینگیر کند. وجه تسمیه فصل آخر، این است که محور مقاومت به صورت یکپارچه در مقابل پروژه اسرائیلی آشوب در ایران عمل کرد و این شاید مهم‌ترین دلیلی بود که ما یک پاسخ تهاجمی به آشوب سال گذشته دادیم. البته این حرفی که می‌زنم، ربطی به اتفاقات اخیر ندارد و در همان فصل توضیح داده شده که مربوط است به مجموعه اقداماتی که برای مقابله با خود آشوب و ضربه به زدن به صهیونیست‌ها در همان مقطع زمانی صورت گرفت.

در جایی اشاره می‌کنید که محتوای کتاب بر اساس اطلاعات دست اول از متن و زمینه‌های آشوب سال گذشته تدوین و تألیف شده، این اطلاعات و نحوه دسترسی شما به آنها چگونه بوده است؟

من تلاش کردم از مجموعه منابع اطلاعاتی آشکار مثل اخبار، گزارشات و مجموعه مقالات، به‌ویژه آنهایی که از منابع خارجی در مورد آشوب سال گذشته نوشته بودند، استفاده کنم. تمام این منابع را مطالعه می‌کردم و می‌توانم ادعا کنم که تقریباً هیچ منبع ایرانی و غیرایرانی نبود که مطلب مهمی در مورد ناآرامی‌های سال گذشته داشته باشد و من برای تألیف این کتاب آن را مطالعه نکرده باشم. علاوه بر این، ما با یک جمع قابل توجهی از افراد که به خاطر حوزه‌های مسئولیتی‌شان به نوعی دست‌اندر کار پروژه مقابله با آشوب‌های سال گذشته بودند، مصاحبه کردم و در این کتاب به نتایج آن گفت‌وگوها رجاع دادم. از این جهت فکر می‌کنم این کتاب محصول ترکیب داده‌های آشکار و اطلاعات کسانی است که به‌طور مستقیم مسئول مقابله با پروژه آشوب در میدان بودند و از این جهت یک اثر منحصر به‌فردی محسوب می‌شود.

از مباحث و اطلاعات رسانه‌ای و همچنین نقش تخریبی رسانه‌های معاند از جمله شبکه‌های ماهواره‌ای و مجازی در تألیف کتاب استفاده شده است؟ چه کمیتی از کتاب به این موضوعات اختصاص دارد؟

بخش مهمی از مطالبی که در فصول مختلف از جمله مطالبی که در فصل‌های سه، چهار و شش کتاب وجود دارند، ناظر بر همین موضوع است. البته این مسئله کاملاً فراتر از بحث فضای مجازی است. من آشوب‌های سال گذشته را یک نمونه ایده‌آل از جنگ‌های شناختی می‌دانم که تا به حال نمونه‌اش در هیچ جای دیگر دنیا به شکل کاملی که ما در ایران با آن مواجه بودیم، اجرا نشده است. در واقع هدف این آشوب‌ها این بود که یک دروغ بزرگ مثل رو به سقوط و رفتنی بودن نظام را به یک اقلیتی القا کند تا بعداً این اقلیت را به نقطه اشتغال بخش‌های بزرگ‌تری از جامعه تبدیل کنند. البته این ایده مر کزی آشوب‌های سال گذشته بوده که یک ایده کاملاً شناختی است، یعنی در واقع در این آشوب‌ها از نظر من همه آنچه در فضای فیزیکی رخ داد، طراحی می‌شد تا از آنها در فضای شناختی استفاده و بهره‌برداری شود؛ روش کنترل ادراک، مشاهدات و روایت‌های ذهنی مردم. این بخش عمده‌ای از کتاب را تشکیل می‌دهد. البته همانطور که گفتیم فضای مجازی به عنوان یک ابزار به این پروژه بزرگ شناختی کمک می‌کرد.

همانطور که اشاره کردید در بخشی از متن معرفی کتاب آمده است «با بسیاری از افراد که مستقیماً درگیر مد بریت مسئله بودند نیز گفت‌وگو کردم»، و خروجی این گفت‌وگوها به چه شکلی در کتاب به مخاطب ارائه می‌شود؟ آیا در قالب تحلیل است یا به شکل نقل قول مستقیم؟

در موردی که نقل قول‌های مستقیم وجود داشته در کتاب به این نقل‌قول‌ها به صورت مشخص ارجاع داده می‌شود، ضمن اینکه ماحصل علتش هم این است که می‌خواستیم این تحلیل‌ها فاقد هرگونه سوگیری باشد. در عین حال تلاش شده هر کدام از فصول مختلف کتاب به یک جنبه از آن بپردازد. فصل اول به بررسی سبایقه درگیری ایران و امریکا، به‌ویژه در جهت امنیتی می‌پردازد. فصل دوم با عنوان واشینگتن، زمینه‌های فرهنگی و اجتماعی را که آشوب‌های سال گذشته روی آنها سوار شده بود، مورد مطالعه قرار می‌دهد. فصل سوم با عنوان تل آویو تلاش می‌کند تا نقطه شروع آشوب‌ها را به‌تصیل و بررسی کند و اینکه اساساً پدیده مهساامینی در ایران چگونه شکل گرفت؛ چقدر پروژه بود و چقدر باید آن را به عنوان یک پروسه تحلیل کرد. فصل بعدی با عنوان واشینگتن تلاش می‌کند روند آشوب‌ها و نقش آفرینی دهه هشتادی‌ها، سلبریتی‌ها،

امام صادق علیه‌السلام:

کسی که بدون بینش عمل

کند، همچون کسی است

که در بیراهه می‌رود. چنین

کسی هرچه تندتر برود، از

راه آدورتر می‌شود.

الکافی، ج۱، ص ۴۲، ج۱ح

وفور اشتباهات در کارگردانی «سرزمین مادری»

محمد تقی فهیم؛ به‌نظرم اگر صداوسیما این سریال را پخش نمی‌کرد سودش بیشتر بود تا اینکه بخواهد مخاطب را به این شکل از دست بدهد، چون ریزش مخاطب در شرایط فعلی یک ضرر کلان برای سازمان صداوسیماست

نوید پارسا

سریال «سرزمین مادری» به‌عنوان یک سریال مهم همراه با ترکیب بازیگران خوب، فاقد حس و حال است و همین ایراد، مخاطب را از خود دور می‌کند. اشتباهات زیادی در دکوپاژ و میزآنسن کار دیده می‌شود. محمد تقی فهیم منتقد باسابقه سینما و تلویزیون انتخاب کمال تبریزی به‌عنوان کارگردان سریال «سرزمین مادری» را اشتباه توصیف می‌کند و می‌گوید: این سریال که پس از سال‌ها ماندن در آرشیو صداوسیما مدتی است به آنتن رسیده‌است، با رفاقت‌بازی‌ها و اعتبار فیلمساز در سینما باعث شده کار را به او بدهند یا فیلمنامه از اول کامل نبوده‌است.

البته کامل نبودن فیلمنامه و اشکالات دیگر به صداوسیما بر می‌گردد. به‌نظرم اگر صداوسیما این سریال را پخش نمی‌کرد سودش بیشتر بود تا اینکه بخواهد مخاطب را به این شکل از دست بدهد؛ ریزش مخاطب در شرایط فعلی یک ضرر کلان برای صداوسیماست

وی با بیان اینکه سال‌ها پیش که برای اولین‌بار چند قسمتی از سریال پخش شد، آن را تماشا کرده‌است، توضیح داد: بی‌تردید زمانی که یک سریالی ساخته می‌شود از فضای آن حرف می‌دهد، اما در دوران وجود دارد و تا روشن نباشد برآوردها تصویب نمی‌شود و پولی هم پرداخت نمی‌شود. یک سریال با این ترکیب بازیگرانی که دارد، اگر نگوییم سریال الف است، اما مشخصاً سریال مهمی است، بنابراین خودش یک چالش جدی درساره آنچه در درون صداوسیما و میانه‌های آن رخ می‌دهد، ایجاد می‌کند.

این منتقد که با ایسنا سخن‌گفته‌است، در بخش دیگری از این گفت‌وگو درباره دیده‌شدن یک اثر به‌واسطه تبلیغات خوب نیز به این نکات اشاره می‌کند که قطعاً تبلیغات در کار تأثیر دارد و شکی در این نیست، اما آن چیزی که تلیفات انجام می‌دهد، این است که دیده شدن را کلید می‌زند و توجه‌ها را به ابتدای کار معطوف می‌کند. از اینجا به بعد، دیگر به خود اثر بستگی دارد که چقدر می‌تواند مستثری جلب کند و این موضوع به شکل عام در مورد همه آثار صادق است.

اثر هنری خوب نباید تاریخ مصرف داشته‌باشد
فهیم معتقد است: در مورد «سرزمین مادری» به‌نظرم اصلی‌ترین مشکل به‌خود سریال برمی‌گردد و این نشان می‌دهد باز هم ترکیب بازیگران در درجه اول برای تبلیغات بسیار مهم است، اما در ادامه، درام و کشمکش‌ها مهم و قدرتمند است و می‌تواند مخاطب را جذب کند. این سریال اساساً فاقد حس و حال است. حس و حال از تکنیک نمی‌آید

اوسسپ به‌نقاط ضعف «سرزمین مادری» از دیدگاه خودش اشاره و تأکید می‌کند: به‌نظر من این سریال همه چیز دارد. کست خوب دارد و به لحاظ تعداد قسمت‌ها آندردی هست که مخاطب فرصت کند پای کار بنشینند. در کل هر آنچه لازم است یک اثر دنباله‌دار تلویزیونی داشته‌باشد، این کار دارد و آنچه ندارد، همانی است که مخاطب از آن می‌خواهد است و به اعتقاد من اثر هنری، اصلاً تاریخ مصرف ندارد و اگر هم داشته‌باشد، مبتذل است و ما الان با اثری مواجه هستیم که تاریخ مصرف دارد و سریالی هم که تاریخ مصرف داشته‌باشد، سازمان صداوسیماست.